

Список використаних джерел

1. Азолов В.В. Введение. Функциональная и биомеханическая диагностика в травматологии и ортопедии: сб. науч. трудов / В.В. Азолов. - Горький: НИИТО, 1989.-С.167-171
2. Корнилов Н.В. Амбулаторная травматология и ортопедия. Руководство для врачей / Н.В. Корнилов, Э.Г. Грязнухин. - СПб: Оргтехиздат, 1994.-220 с.
3. Характеристика анатомо-биомеханического состояния стопы, часть I: методическое пособие. -М.: МГАЛП, 1998.
4. Яременко Д.А. Методика дослідження, діагностика и ортопедичне забезпечення при статистичних деформаціях стоп / Д.А. Яременко. - Харків, 1984.-47с.
5. Ортопедичні технології [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.gottinger.de>.
6. SoleTech ортопедичні устілки [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.soletech.com>.

References

1. Azolov, Vadym. 1989. Vvedeniye. Funktsyonalnaia y byomekhanicheskaia dyahnostyka v travmatolohyy y ortopedyy [*Functional and biomechanical diagnostics in traumatology and orthopedics*]. Sbornyk nauchnykh trudov. Horkyi: NYUTO: 167-171.
2. Kornyl'ov, Nikolai and Eduard, Hriaznukhyn. 1994. Ambulatornaia travmatolohyia y ortopedyia. Rukovodstvo dlia vrachei [*Outpatient trauma and orthopedics. A guide for doctors*]. SPb: Orhtekhyzdat: 220.
3. Kharakterystyka anatomsy-biomekhanicheskoho sostoiannya stopu, chast II: metodycheskoe posobyie. [*Characteristics of the anatomic-biomechanical condition of the foot, part II: methodical manual*]. 1998. M.: MHALP.
4. Yaremenko, Dmytro. 1984. Metodyka doslidzhennia, diahnostyka y ortopedychne zabezpechennia pry statystychnykh deformatsiakh stop. [*The methodology of dosage, diagnostics and orthopedics is avoided with statistical deformations of the feet*]. Kharkiv:47
5. Ortopedychni tekhnolohii [Elektronnyi resurs]. Available at: <https://www.gottinger.de/orthopaedietechnik-gottinger-muenchen-zorneding-orthesen-prothesen> [Accessed 19 april 2018].
6. SoleTech ortopedychni ustilky [Elektronnyi resurs]. Available at: <http://www.soletech.com> [Accessed 19 april 2018].

УДК 930.25=511.141

AZ ARCHIVUMOK, MINT SZERVEZETEK SZEREPE AZ EMBEREI EMLEKEZES IN FORMACIOS TEREHEN

Movchan Katerina, Kampó I., Milesovszkij Olga

РОЛЬ АРХІВІВ ЯК СКАРБНИЦІ ДОКУМЕНТНОЇ ПАМ'ЯТІ ЛЮДСТВА
Мовчан К.М., Кампо І.О., Мілашовська О.І.

THE ROLE OF ARCHIVES AS HUMAN DOCUMENTARY MEMBERS
Movchan Katerina, Kampo Iida, Milashovsky Olga

A kutatási téma relevanciája az archívumok értékelésére épül, mint a nemzet dokumentális emlék eszköze. A tanulmány célja, hogy jellemezze az archívumokat, a bolygón információs

megarendszerként. A kutatás eredményeinek megszerzéséhez általános elméleti és speciális kutatási módszereket alkalmaztunk: történelmi, problémamegoldói, absztrakt-logikai, előrejelzéses és mások. A cikk foglalkozik a dokumentumok értékének becslésével, az archívumok fejlesztésének főbb koncepcióival, az új "archiválási memória" típusú dokumentumokkal, amelyek az információs technológia fejlődésével jöttek létre. További kutatásokra van szükség az interneten található levéltári információk képviselőjének javítása érdekében.

Kulcsszavak: az archívum, a nooszféra dokumentuma, a nooszféra dokumentumfilmje, az archív memória, az archív becslés, az irattári dokumentumok digitalizálása, a dokumentumok értékének vizsgálata.

Актуальність теми дослідження обумовлена системним підходом до аналізу оцінки архівних документів. Шлях поліпшення процесу архівної оцінки науковці вбачають у налагодженні співпраці архівістів із працівниками організації з метою узгодженого вироблення схеми створення документів, якої б дотримувалася організація, та надалі використовували архівіст і дослідник. Для визначення фіксованих просторових результатів глобального поширення документів запроваджено термін «документне середовище ноосфери». У межах «ноосферної» концепції архів розглядається як інформаційна метасистема ретроспективного рівня, створення справжнього портрета земної цивілізації багато у чому залежить від реального стану архівів та усвідомлення їх як планетарного явища, бази для мегаглобального наукового пізнання. З розвитком інформаційних технологій з'являються нові види документів – цифрові аудіовізуальні документи, Інтернет, веб-сайти та інші форми комп'ютерної медіатизованої інформації. Оцифрування архівних документів та репрезентація архівної інформації у мережі Інтернет сприяли демократизації доступу до архівів та розширенню можливостей колективної пам'яті людства. Метою дослідження є визначення архівів як скарбниці документної пам'яті нації. Для отримання результатів дослідження використано такі методи дослідження: історичний, аналітичний, абстрактно-логічний та інші. При цьому доступність архівів для споживачів і широта списку їх фондоутворювачів розглядаються як індикатор рівня цивілізованості й демократичності суспільства. У статті розглянуті питання ролі архівів як скарбниці документної пам'яті людства; критеріїв оцінки цінності архівних документів; оцінки «документальної пам'яті ноосфери»; питання ролі архівів як установ пам'яті на міжнародному рівні. Запропоновано заходи щодо поліпшення процесу оцінки архівних документів. Подальшого дослідження потребують питання аналізу архівів особового походження, що зберігають оригінальний документ.

Ключові слова: архіви, архівні документи, ноосферна концепція архівів, документне середовище ноосфери, архівознавство, архівософія.

The relevance of the research topic is due to the systematic approach to the analysis and evaluation of archival documents. Scientists see a way to improve the archival evaluation process by arranging the cooperation of archivists with the workers of organizations in order to coordinate the development of a plan for the creation of documents, which would be implemented by the organization, and further used by the archivists and researchers. To define the fixed spatial results of global distribution of documents, the term «document environment of the noosphere» was introduced. Within the «noosphere» concept, the archive is considered as an information metasystem of the retrospective level, creating a true portrait of earthly civilization that largely depends on the real state of the archives and their perception of the planetary phenomenon and the basis for the megaglobal scientific knowledge. New for «archive memory» with the development of information technology, new types of documents - digital audiovisual documents, the Internet, websites and other forms of computerized media information - are emerging. Digitization of archival documents and representation of archival information on the Internet contributed to the democratization of access to archives and the expansion of opportunities for collective memory of mankind. The purpose of the study is to determine the archives as a treasury of the documentary

memory of a nation. To obtain the results of research, research methods used include: historical, analytical, abstract-logical and others. At the same time, the availability of archives for consumers and the breadth of their list of fund-makers are considered as an indicator of the level of civilization and democratic society. The article deals with the role of archives as a treasury of the documentary memory of mankind; criteria for assessing the value of archival documents; evaluations of «documentary memory of the noosphere»; the role of archives as institutions of memory at the international level. Proposed measures are to improve the process of evaluation of archival documents. Further research requires the analysis of the archives of personal origin, retaining the original document.

Keywords: *archives, archival documents, noosphere concept of archives, documentary environment of the noosphere, archival studies, archivosophy.*

Az iratok értékének meghatározására vonatkozó kritériumokat az 1940-ben az Egyesült Államokban Philip C. Brooks Nemzeti Független Levéltárának vezetője határozta meg. Javasolta, hogy a következő kritériumokat kell alapul venni: az irat értéke a dokumentumokat létrehozó szervezetek számára (fontos-e a dokumentum a szervezet működése szempontjából - a jövőbeli alapkészítő számára); az intézmény történetének forrása (a levéltárosok feladataira összpontosít, akik rendszerezik az intézmény alapiratait, valamint kielégíti az intézménnyel foglalkozó kutatók igényeit); történelmi érték (fontos-e egy történelmi dokumentum értékének átfogó értékeléséhez, függetlenül attól, hogy mennyire értékes a reprodukált információk eseményekben - a mindennapi élet egyedi vagy valós részében).

Az értékelés folyamatának javítási módját F. Brooks abban határozta meg, hogy együtt kell működni a levéltárosnak a munkavallóval a szervezetekben annak érdekében, hogy összehangolja a dokumentumok létrehozására szolgáló rendszert, amelyet a szervezet követi majd, és amelyet az archiváló és kutató tovább használni tud. Hangsúlyozva annak szükségességét, hogy a dokumentumok értékelése során figyelembe vegyék a tárolásuk jövőbeli pénzügyi költségeit, támogatta a szervezet által megkövetelt dokumentumok ideiglenes tárolását és az archivált értéket nem tartalmazó dokumentumok tervezett megsemmisítését. F. Brooks ötleteinek jelentős hatása volt az értékelési elmélet fejlődésére az Egyesült Államokban. Theodor Schellenberg munkája, aki szakmai körökben a "levéltári értékbecslés apja" hatáskörébe tartozott, fontos szerepet játszott a tárolt dokumentumok kiválasztásának tudományos alapjainak kialakításában. Különös jelentőséggel bír ebben a kontextusban K. B. Gelman-Vinogradov fogalma, amely az archívumok "nooszféri levéltári koncepciónak" nevezhető. Az V. I. Vernadsky doktrínája a nooszféráról és az A. L. Chizhevsky ötleteiről szól a történelmi mikrofenomák és a specifikus földönkívüli folyamatok, a szintaktikai posztulátumok, mint a komplex rendszerek önszerveződésének tudományáról, a fejlődésükről és a minőségi szempontból magasabb státuszba való átmenetről. Az 1990-es évek elejétől kezdve tanulmányozva a dokumentumok jelentős mennyiségi növekedésének problémáját, arra a következtetésre jutott, hogy a társadalmi és történelmi gyakorlat folyamatában működő dokumentumrendszer működésének vizsgálata más makrorendszerek - különösen az ok - a nooszféra.

A dokumentumok globális disztribúciójának helyhez kötött térbeli eredményeinek meghatározása érdekében a tudós bevezette a "a nooszféra dokumentumkörnyezet" kifejezést, amely alatt "a létező és a megjelenő dokumentumok egész sorát magában foglaló tér" értendő, és alapja a globális dokumentum emlékezet felépítésnek. K. B. Gelman-Vinogradov bevezetésével a "nooszféra dokumentarista emléke" fogalma magában foglalta a nooszféra dokumentációs környezetében koncentrált összesített információt. A nooszféra koncepcióban az archívumot retrospektív szinten informatív meta rendszernek tekintette, azzal érvelve, hogy a földi civilizáció igaz portréjának megteremtése nagymértékben függ az archívumok valódi állapotától és a bolygó jelenségre vonatkozó észlelésüktől, ami a megaglobális tudományos ismeretek alapja [14].

Gelman-Vinogradov nézeteit a T. I. Horchordina ismert orosz tudós mélyítette el, aki azt javasolta, hogy az archívumokat az egész emberiség összesített adatbankjaként, egy zárt általános

informatikai többszintű rendszernek tekintsék, amelynek minden egyes eleme egy adott rendszernek az értéke. Ugyanakkor a fogyasztók archívumának elérhetőségét és az alapkezelők listájának szélességét tekintették tudománynak a civilizáció és a demokratikus társadalom szintjének mutatójaként. Horhorodina I. I. különlegessége a személyes eredetű levéltáraknak a dokumentum szerzőjének személyes spirituális energiájának eredeti, nem áthatolhatatlan mechanikus, ismétlődő impulzusait tartotta fenn. Annak érdekében, hogy az archívum új paradigmájának kontextusában "egy bolygó jellegű információs megosztási rendszerként" tanulmányozhassák, azt javasolta, hogy különböztessék meg az archív tanulmányok – levéltári tudománynak - levéltároszófia. A 2000-es évek elején az "a levéltár mint memória intézmény" problémája sokkal relevánsabbá vált az európai és észak-amerikai levéltári tanulmányok és az integrációs folyamatok növekvő interdiszciplináris intézményei között (Bruno Delmas, Randall Jimiersson, Eric Quetallar, Richard Cox, TerryKook , Barbara Craig és mások.

Így írta Bruno Delmas a híres francia tudós: "Ma a levéltárak használata túlszárnyalja az adott tudományban elfoglalt szerepét, hiszen a tudományos kutatások és technikai tudás fő forrásai, valamint az emberek és családok, társadalmi csoportok, vállalkozások azonosításának forrásává vált...» [7].

A korábbi kanadai nemzeti levéltáros, Jean-Pierre Vallee a levéltárosok küldetésének tekintette a "Jelenlegi történelmünk élő emlékezetének megteremtését", amely a kollektív "emlékezet" forrásává vált. Pontosan ő határozta meg a levéltárak fogalmát, mint "az emlékezet háza" amely megőrzi a nemzetek és a népek "kollektív emlékezetének kulcsait", védi jogait és kiváltságait, ezáltal meghatározza a személyes és társadalmi jólétet, amely a múlt, a gyökereik, a hovatartozásuk és az identitásukkal van összefüggésben. A "levéltári források" számára új információs technológiák például a digitális audiovizuális dokumentumok, az internet, a weboldalak és a számítógépes médiainformációk kialakításából származó új típusú dokumentumokat - "elsődleges történelmi forrásként" tekintsék javasolta, Mark Moss [13].

A levéltári dokumentumok digitalizálása és az interneten található levéltári információk képviselete hozzájárult az archívumokhoz való hozzáférés demokratizálódásához és az emberiség kollektív emlékezetének bővítéséhez. A levéltárak mint memóriaintézmények nemzetközi szintű szerepének kérdésével a XV. Nemzetközi Levéltári Kongresszuson foglalkoztak, amelynek címe „Archívum, emlékezet és tudás” volt (Bécs, 2004). A kongresszus speciális ülésén - "Levéltár és emlékezet" különleges ülésszakát a "Az emlékezett koncepcióját ", a "Kockázat, veszteség és helyreállítás", a "Virtualis emlékezet megőrzése" problémáira fordították a figyelmet, melynek során a kongresszus végleges dokumentumai meghatározzák az archívumok definícióját, ahol megfogalmazódott az, hogy identitásukat alkotó nemzetek és társadalmak emléke és az információs társadalom alapköve, a demokrácia, a felelősség és a hatalom alapja.

A Nemzetközi Levéltár Tanácsának főbb feladatai közé tartozik az archívum megőrzésének és használatának előmozdításának. Az archívumok, könyvtárak és múzeumok munkájának integrációs trendjei hozzájárultak az információs társadalom kollektív memóriájának megőrzésével kapcsolatos problémák széles köréhez. Ezen kérdések megbeszélése érdekében szervezték meg az „Emlékezés számokban” című nemzetközi konferenciát. A levéltárak, múzeumok, könyvtárak emlékeinek kapcsolata: a tudomány, a politika és a gyakorlat interakciói” (Vilnyusz, Lettország, 2007), Az afrikai elektronikus könyvtárak és archívumok első nemzetközi konferenciája (Adisz-Abeba, Etiópia, 2009); Nemzetközi konferencia "A jövő emlékei" (Hent, Hollandia, 2010). Az archívumokban, múzeumokban és könyvtárakban tárolt dokumentum-örökség nemzetközi, nemzeti és regionális nyilvántartása (Ausztrál Kulturális Hálózat; az Egyesült Államok Országos Levéltár és Dokumentumigazgatásának valamennyi gyűjteménye számára készült elektronikus katalógus; egy integrált információs erőforrás a "Svédországi közös örökség"; a "Szudán digitális memóriája", a "Fehéroroszország emléke" (DMS) és így tovább) amelyet 1997- ben kezdték el vezetni, a világszínvonalú emlékezet különös, folyamatosan bővülő, szelektív elektronikus archívumok. Ennek köszönhetően megpróbálják létrehozni a közös levéltári örökség fogalmát, amely olyan dokumentumok tulajdonjogával kapcsolatos, amelyek az országok nemzeti területén kívül

keletkeztek, mivel a nemzet más ország irányításához tartozott. Az Archívumok XVII. Kerekasztal megbeszélés (Cagliari, 1977) ajánlásainak megfelelően a Levéltár mint emlékinzet az iratok arzenálját két vagy több állam nemzeti örökségének tartja, és nem veszítheti el a jogi, közigazgatási és történelmi integritását. A dokumentumok egy ilyen csoportját fizikailag tárolni kell az egyik államban, és a közös archív örökséget megosztó államoknak egyenlő jogokkal kell rendelkezniük a használatára és kezelésére. A közös archív örökség ötlete a "Memory of Poland", "Közép- és Kelet-Európa országainak és népének közös archív örökségének" (2001-2004) nemzetközi archívumának jogi és tudományos alapja volt, amelynek célja az alapokkal kapcsolatos információk tudományos terjesztésének feltárása és bevonása a régió országainak közös levéltári örökségébe. A közös levéltári örökség problémájával a poszt-szocialista és a poszt-szovjet országokban rendszeresen tárgyaltak a Közép- és Kelet-Európa Nemzetközi Konferenciákon (1997, 1999, 2001, 2004-ben), és az Általános eurázsiai regionális konferencián (2008, 2010-ben). Egy másik irány, amely kapcsolatos az „emlékezet intézményeivel” szoros kapcsolatban van a filozófiával, szociológiával, pszichológiával, s ez megjelenik Jan Assmann, Darydy Jacques, Pierre Nóra, Michel Foucault, Maurice Halbwachs

munkáiban, a „kollektív tudatosság” magyarázata (Emile Durkheim), „kollektív memória” (Maurice Halbwax), „emlékhelyek”(Pierre Nora) tudósok műveiben.

A filozófusok és a szociológusok, a személyes (egyéni), a társadalmi (kollektív), a történelmi emlékezetekkel együtt megkülönböztetik az új típusú - "levéltári emlékezetet", amelynek tolmácsolása jelentős eltéréseket mutat az irattári és más társadalom-humán tudományokban. Így Pierre Nora kritikai értékelésének befolyásolása a "levéltári emlékek" (vagy "memória-archívum") a köztudatra, mint "másodlagos emlékezet", "protézis emlékezet", a levéltárak tevékenységének értékelésén alapul, amely véleménye szerint felesleges erőfeszítéseket tesz a dokumentumok tárolására a memória funkcióinak kibővítésével, mivel lehetetlen megjósolni, hogy mire kellesz "emlékezni". Érzelmileg módosított szinonimákat az "archív memória" - "másodlagos memória", "memória-protézis" fogalmakat P. Nora tudatosan használt, elhagyva a professzionális levéltári elméleteket és gyakorlatokat. A memóriaterületek tipológiájában azonban a levéltárak az "elvonat, intellektuálisan kialakított" egyik első helyet foglalták el, annak ellenére, hogy az archívum tároló emlékhelynek tekinthető, ha "a képzelet szimbolikus aurát ad". A tárolás nemzeti és történelmi emléke a dokumentumfedezetek kialakításának folyamatát befolyásolja, mielőtt archiválásra kerülne [14].

Az irodalmi munkák volumenének növekedése és a civilizáció fejlődése minden országban elkerülhetetlenül felvetette az értékvizsgálat megközelítésének javítását, amely képes biztosítani az emberi emlékezet legfontosabb részének megőrzését a történelmi tények és események objektív reprodukálására a jövőben. Az 1920-as évek elején a "modern" dokumentumok mennyiségének csökkentésére irányuló igényt Sir Charles Hillary Jenkinson kiemelkedő angol tudós írt levéltári tanulmányokról szóló tankönyvében («Manuel of Archive Administration»).

Következésképpen az archívumok, mint a memóriaintézmények lényegének megértése két szempontból áll: általános (szocio-human) és specifikus (irattári). Az irattári szempont elsősorban az archív intézmények küldetéséhez kapcsolódik, azaz az emberiség levéltári örökségének tárolása és szolgáltatásainak biztosítása. A társadalom-humanitárius szféra által létrehozott metaforák - a "nemzet emlékezetének kincstárai", "memória - házak", "memória tárháza", "emlékezet közintézményei" - a társadalmak értékelték az archívum tevékenységének hatását. Ez különösen aktuális a modern "fenomenológiai alapon, a forrástanulmány kulcspozícióban".

A felhasznált források jegyzéke

1. Archives Power: Memory, Accountability, and Social Justice by Randall C. Jimerson. – Chicago: Society of American Archivists, 2009. – 466 p.
2. Barbara L. Craig. Literature on Memory and Their Pertinence to Archives // The American Archivist. – 2002. – Vol. 65, Fall/Winter. – P. 276–289.

3. Brooks Philip Coolidge. The selection of records for preservation // *American Archivist*. – Vol. 3. – № 4. – October 1940. – P. 221–234.
4. Chalybvaksz M. Kollektív és történelmi emlék / Chalybvaksz M. // *Sérthetetlen állomány.*– 2005. – № 2–3 (40–41). – P. 1–19.
5. Chochordina T. I. Az archívumvezetéstől az archívumszófiáig? a probléma meghatározásához / Chochordina T. I.// *A történelmi levéltári intézet munkái.* – 1996. – T. 33. – P. 177–191.
6. Cook T. What is past is prologue: A history of archival ideas since 1898, and the future paradigm shift // *Archivaria*. – 1997, Spring. – Vol. 43. – P. 18.
7. Delmas B. Archival science facing the information society // *Archival Science*. – 2001. – Vol. 1, № 1. – P. 25–37.
8. Erneszt V. Archiválás: az emlékezet tárolása és a nemzeti szocializmus alatt történő instrumentalizációja / V. Erneszt // *NLO*. – 2005. – № 74 [Internetes forrás]. – Elérhetőség: <http://magazines.russ.ru/nlo/2005/74/ern9.html>.
9. Helyman-Vinogradov K. B A nooszféra dokumentációs emlékei, mint a megismerés új tárgya (a probléma meghatározásához) / Helyman-Vinogradov K. B. // *Nemzetközi információs és dokumentációs fórum: Nemzetközi információs és dokumentációs szövetség tudományos folyóirata*– 1992. – T. 17 – № 1. – 29 p.
10. Jeannette A. Bastian. Flowers for Homestead: A Case Study in Archives and Collective Memory // *The American Archivist*. – 2009. – Vol. 72. Spring/Summer. – P. 113–132;
11. Jenkinson Hilary. *A Manual of Archive Administration, including the problems of war-archives and archive-making.* – London; Edinburgh; New York; Toronto; Melbourne and Bombay: Oxford at Clarendon Press, 1922. – 243, 7 p.
12. Medusevszka O. M. *A kognitív történelem elmélete és módszertana.*– M.: RHHU, 2008. – 320 p.
13. Moss Mark Howard. *Toward the visualization of History: the pastasimage.* – Lanham, Md.: Lexington Books, 2008. – 272 p.
14. Nora P. A. *Memóriahelyek problémája* // *Franciaország-emlék* / P A, M. Ozuf, Zs.de Pjuimezs, M. Vinok. – СПб.: Szentpétervári kiadó, 1999. – 17-50 p.
15. Randall C. Jimerson. *Archives and memory* // *OCLC Systems & Services.*– 2003. – Vol. 19, Iss. 3. – P. 89–95.
16. Richard J. Cox. *Public Memory Meets Archival Memory: The Interpretation of Williamsburg's Secretary's Office* // *The American Archivist*. – 2005. – Vol. 68, Fall/Winter. – P. 279–296.

References

1. Randall S. Jameson (2009), *Arkhiv "Syla: pamiat, vidpovidalnist ta sotsialna spravedlyvist"*[Archive "Power: memory, responsibility and social justice"], Chicago: Society of American Archivists, 466 p.
2. Barbara L. Craig. (2002), *Literatura na pamiat ta yikhnia vidpovidnist do arkhiviv* [Literature on memory and their correspondence to archives] *American Archives*. T. 65, Autumn / Winter. - pp. 276-289.
3. Brooks Philip Coolidge. *Vybir zapysiv dlia zberezhennia* [Select records to save] *American Archivist*, T.3.; № 4; Oktobr1940 y., pp. 221-234.
4. M. Chalybvaksz (2005), *Kolektyvna ta istorychna pamiat* [Collective and historical memory] *Invincible stock*, № 2-3 (40-41), pp. 1-19.
5. Chochordina T. I.(1996), *Z arkhivu v arkhiv? Dlia vyznachennia problem* [From archive to archive? to determine the problem], *Works of the Institute of historical archives*, T. 33, pp. 177-191.
6. T. Cook (1997), *Shcho take mynule proloh: Istoriia arkhivnykh idei z 1898 roku, i v maibutnii zmini paradyhmy* [What is the past prologue: The history of archival ideas from 1898, and in the future change of the paradigm], *Archivaria*, T. 43, p. 18.

7. Delmas B. (2001), *Arkhipna nauka pered informatsiinym suspilstvom* [Archival science in front of the information society], *Archival Science*, T. 1, № 1, pp. 25-37.
8. Ernest V. (2005), *Arkhipvatsiya: zapam'yatovuvannya ta instrumental'ne vykorystannya pid natsional-sotsializmom* [Archiving: memorization and instrumental use under national socialism] *NLO*, № 74, Available at: <http://magazines.russ.ru/nlo/2005/74/ern9.html> [Accessed 16 april 2018].
9. Heliman-Vinogradov K. B. (1992), *Dokumentatsiya Spohady pro noosferu yak novyy predmet piznannya (Vyznachennya problemy)* [Documentation Memories of the noosphere as a new subject of cognition (Problem definition)], *International information and documentation conference: Scientific journal of the International Alliance of information and documentation*, T. 17; № 1, 29 s.
10. Jeanette A. Bastian (2009), *Kvity dla sadyby: pryklad vyvchennia arkhiviv ta kolektyvnoi pamiaty* [Flowers for the estate: an example of studying archives and collective memory], *American archivist*, T. 72. Spring / Summer, pp. 113-132.
11. Jenkinson Hillary (1922), *Posibnyk z administruvannia arkhiviv, vkluchaiuchy problemy viiskovoho arkhivu ta arkhivuvannia* [Archives administration guide, including military archive and archiving problems], London; Edinburgh; New York; Toronto; Melbourne and Bombay: Oxford at Clarendon Press, - 243, 7 p.
12. Medusevsjka O. M. (2008), *Teoriia ta metodyka piznavalnoi istorii* [Theory and methodology of cognitive history], M.: RGUU, 320 p.
13. Moss Mark Howard (2008), *Na shliakhu do vizualizatsii istorii: mynulyi obraz* [On the way to visualizing history: the past image], Langham, Md.: Lexington Books, 272 p.
14. Nora P. A. (1999), *Problemy pamiaty* [Memory problems], *Memory of France*, M. Vino, СПб.: Szentpétervári Kiadó, pp. 17-50.
15. Rendall S. Jimerson (2003), *Arkhipy ta pamiat* [Archives and memory], *OCLC Systems & Services*, Vol. 19, Iss. 3, pp. 89-95.
16. Richard J. Cox. (2005), *Hromadska pamiat vidpovidaie arkhivnym pamiattiu: interpretatsiia sekretar Viliamsburhiv* [Public memory corresponds to archival memory: interpretation by the Williamsburg secretary] *American archivist*, T. 68, Autumn; Winter, pp. 279-296.

УДК 069(477) =511.141

A MÚZEUMI TEVÉKENYSÉG FEJLŐDÉSE UKRAJNÁBAN

Papp Vasyl, Luzsanska Tetyana, Derkács Victoria

РОЗВИТОК МУЗЕЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Папп В.В., Лужанська Т.Ю., Деркач В.Ю.

DEVELOPMENT OF MUSEUM ACTIVITIES IN UKRAINE

Papp Vasyl, Luzhanskaya Tetiana., Derkach Victoria

A kutatási téma aktualitása az ukrán múzeumi tevékenység kialakulásának és fejlesztésének értékelésére irányul. A tanulmány célja a hazai múzeumi hálózat értékelésének főbb szempontjai. A kutatáshoz általános gyakorlati és elméleti módszereket alkalmaztunk, történelmi analízis és a szintézis, elméleti logikai, analitikai előrejelzés és mások. A cikk foglalkozik a múzeumi intézmények tipizálásával, a múzeumok mint társadalmi intézmények fejlesztésével. További kutatásokat kell